

Advies nr 62/2013 van 3 december 2013

Betreft: voorontwerp van wet *houdende diverse fiscale bepalingen*, titel 4 modernisering van de patrimoniumdocumentatie (CO-A-2013-065)

De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer;

Gelet op de wet van 8 december 1992 *tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens* (hierna WVP), inzonderheid artikel 29;

Gelet op het verzoek om advies van Minister Koen Geens, Minister van Financiën, ontvangen op 29/11/2013;

Gelet op het verslag van de heer Gert Vermeulen;

Brengt op 3 december 2013 het volgend advies uit:

I. VOORWERP EN CONTEXT VAN DE ADVIESAANVRAAG

1. Minister Koen Geens verzoekt om het advies van de Commissie aangaande artikel 39 – 43, 76, 87 en 93 – 94 van een voorontwerp van wet *houdende diverse fiscale bepalingen* (hierna het voorontwerp). De voor advies voorgelegde bepalingen van het voorontwerp beogen de modernisering van de patrimoniumdocumentatie.

II. ONDERZOEK VAN DE ADVIESAANVRAAG

A. Voorafgaande opmerking bij het voorontwerp

2. Het voorontwerp past in het breder opzet om notariële akten maar ook andere patrimoniumdocumentatie te informatiseren zodat de uitwisseling ervan efficiënter geregeld is. Terecht heeft de wetgever de bekommernis de akten en stukken met de juiste personen te verbinden. Voor de eenduidige identificatie van personen wordt teruggegrepen naar bestaande identificatienummers, meer bepaald het Rijksregisternummer¹, het identificatienummer in het bisregister² (hierna KSZ-nummer) en het ondernemingsnummer.³
3. De Commissie wijst er op dat voormelde identificatienummers⁴ doorheen de tijd kunnen wijzigen, hetgeen de correcte identificatie enerzijds en het betrouwbaar leggen van verbanden tussen stukken anderzijds in het gedrang brengt. Om de accuraatheid van de geregistreerde gegevens te garanderen, moet er een systeem opgezet worden om dergelijke mutaties te registreren.⁵ Zoniet zullen de gegevensbanken van de notarissen en van de FOD Financiën na verloop van tijd achterhaalde informatie bevatten. Hoewel de authentieke bronnen, het Rijksregister, de Kruispuntbank Sociale Zekerheid en de Kruispuntbank Ondernemingen ongetwijfeld gedurende een zekere termijn intern de historiek bijhouden van mutaties die zij doorvoeren, stemt deze periode niet noodzakelijk overeen met de zeer lange tijdshorizon die kenmerkend is voor patrimoniumdocumentatie.
4. Aangaande personen die (nog) niet over een identificatienummer beschikken stelt de memorie van toelichting van het voorontwerp (hierna memorie van toelichting) het volgende:

---

¹ Art. 2, 2^e lid van de wet van 8 augustus 1983 *tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen* (hierna WRR).

² Artikel 4, § 2, van de wet van 15 januari 1990 *houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid*.

³ Artikel 5 van de wet van 16 januari 2003 *tot oprichting van een Kruispuntbank van Ondernemingen, tot modernisering van het handelsregister, tot oprichting van erkende ondernemingsloketten en houdende diverse bepalingen*.

⁴ Het Rijksregisternummer wordt aangepast indien blijkt dat er een fout gemaakt werd bij de registratie van de geboortedatum of het geslacht in het Rijksregister of wanneer de betrokkene van geslacht verandert. Wanneer een persoon met een KSZ-nummer zich naderhand in België vestigt, verkrijgt hij een Rijksregisternummer dat het KSZ-nummer vervangt. Een ondernemingsnummer wijzigt wanneer de rechtspersoon van rechtsvorm verandert.

⁵ Ter vergelijking, in het netwerk van de sociale zekerheid garandeert het verwijzingsrepertorium dat mutaties van het Rijksregister- of KSZ-nummer meegedeeld worden aan alle betrokken instanties.

"De verplichting tot vermelding van het identificatienummer of ondernemingsnummer van de partij impliceert in hoofde van de instrumenterende ambtenaar de verplichting tot aanmaken van dit nummer in de desbetreffende authentieke bron of databank, behoudens andersluidende wettelijke bepaling."

5. Het voorontwerp legt deze verplichting ook expliciet op aan de ambtenaar die instaat voor de hypothecaire overschrijving (art. 40, 1° voorontwerp). De memorie van toelichting geeft verder volgend voorbeeld:

"de notaris⁶ die in het kader van een benoeming van de bestuurders van een vennootschap een identificatienummer moet meezenden naar de Kruispuntbank van Ondernemingen en hiertoe zal gehouden zijn de buitenlandse natuurlijke personen aan wie een dergelijk nummer nog niet werd toegekend, in te schrijven in het bisregister."

6. De Kruispuntbank Sociale Zekerheid staat de in zijn netwerk aangesloten entiteiten toe, mits naleving van bepaalde voorwaarden, zelf nieuwe KSZ-nummers in het bisregister aan te maken. Daarentegen is een aanvraag tot creatie van een KSZ-nummer bij de Kruispuntbank Sociale Zekerheid niet mogelijk. De Commissie verzoekt de wetgever na te gaan of de verplichting om een identificatienummer aan te vragen of te doen aanmaken in de praktijk uitvoerbaar is.

B. Aangaande artikel 39 – 40 en 44 – 45 van het voorontwerp

7. Artikel 39, 40, 44 en 45 van het voorontwerp wijzigen de wet van 25 ventôse jaar XI op het notarisambt, de hypotheekwet van 16 december 1851 en het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten (hierna Wb. Reg) met als doel de best mogelijke identificatie van de partijen te waarborgen. Concreet wordt het gebruik van het Rijksregisternummer, het KSZ-nummer en het ondernemingsnummer opgelegd.
8. Tot de wetswijziging van 1 maart 2007, bevatte artikel 139 van de hypotheekwet van 16 december 1851 een grondslag voor de vermelding van het Rijksregisternummer in alle stukken waarvan openbaarmaking in een hypotheekkantoor. Bij beraadslaging van het Sectoraal Comité van het Rijksregister werden de notarissen gemachtigd het identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen als identificatiegegevens te vermelden in de akten die zij verlijden.

---

⁶ De Franstalige tekst spreekt evenwel over de 'instrumenterend ambtenaar'.

9. De Commissie deelt de mening van het Sectoraal Comité van het Rijksregister dat *"de noodzaak van eenduidige identificatie van de bij een akte betrokken partijen aan belang wint in het licht van de toekomstige invoering van een nationale databank van Belgische authentieke akten."*⁷

10. De Commissie betreurt dat het voorontwerp geen rekening houdt met volgende voorwaarde bepaald door het Sectoraal Comité van het Rijksregister:

*"Het Comité vestigt de aandacht van de aanvragers op het feit dat door ervoor te opteren het identificatienummer van het Rijksregister in de authentieke akte zelf op te nemen, zij voorafgaand aan iedere mededeling van een authentieke akte, zullen moeten verifiëren of de ontvangers, andere dan de betrokkenen of hun rechthebbenden, gemachtigd zijn om het identificatienummer van het Rijksregister te gebruiken. Indien dit niet het geval is zal de akte niet integraal kunnen worden meegedeeld (identificatie van partijen onder vorm van uittreksel waarbij hun identificatienummer van het Rijksregister wordt weggelaten,...)."*⁸

11. De memorie van toelichting stelt dat het de bedoeling is "het gebruik van metagegevens op te leggen in geval van aanbieding ter registratie op gedematerialiseerde wijze". Artikel 39, 40, 42 en 43 van het voorontwerp bepalen evenwel dat het Rijksregisternummer of het KSZ-nummer van elke partij in de akte zelf moet opgenomen worden. De vermelding in de akte zelf brengt praktische problemen met zich mee. Naast het probleem aangestipt in randnummer 10, blijkt in de praktijk de vermelding van het Rijksregisternummer en het KSZ-nummer in de akte zelf niet steeds mogelijk. Zo is er een uitzondering voor het geval waarbij de akte wordt verleden buiten het kantoor van de notaris en het nummer niet beschikbaar is op het voorgelegde identiteitsbewijs.⁹ Daarnaast zijn er gevallen waarin een KSZ-nummer of ondernemingsnummer nog dienen aangevraagd te worden.¹⁰

12. De piste die verderop in het voorontwerp gekozen wordt (art. 76 en 87 van het voorontwerp), om het Rijksregisternummer als metagegeven bij een gedematerialiseerde akte mee te geven¹¹, geniet de voorkeur van de Commissie. Deze werkwijze sluit aan bij de nood aan unieke zoekleutels in een databank met gedematerialiseerde akten, en laat tegelijk toe het Rijksregisternummer automatisch af te schermen waar nodig, in het bijzonder bij mededeling

⁷ Beraadslaging RR nr 38/2013 van 8 mei 2013, nr. 12.

⁸ Beraadslaging RR nr 38/2013 van 8 mei 2013, nr. 14. Zie ook randnummer 21 van advies van de Commissie nr 55/2013 van 6 november 2013 *betreffende sommige bepalingen van het voorontwerp van wet tot wijziging van sommige bepalingen met het oog op de elektronische procedure.*

⁹ Zie artikel 39 van het voorontwerp. De memorie van toelichting geeft het voorbeeld van een akte die dringend moet worden verleden in het ziekenhuis (vaak volmacht of laatste wilsbeschikking) en de partij zijn identificatienummer niet kan meedelen en er geen mogelijkheid is om dit op te zoeken.

¹⁰ Ontworpen artikel 139, § 1, eerste lid, tweede zin, in fine van de hypotheekwet van 16 december 1851 (art. 40, 1°, voorontwerp).

¹¹ Deze piste werd ook voorgesteld in het ontwerp van koninklijk besluit *tot uitwerking van de bijzondere modaliteiten voor de oprichting en de werking van de Notariële Aktebank, NABAN genaamd*, dat het voorwerp uitmaakte van Advies nr. 07/2012 van 8 februari 2012 (zie in het bijzonder randnummer 10 en 11).

naar niet-gemachtigden toe. De in artikel 44 van het voorontwerp voorgestelde uitzondering, dat de betreffende nummers ten laatste bij de aanbieding ter registratie in een aanvullende verklaring meegedeeld worden, zou volgens de Commissie de regel moeten zijn.

C. Aangaande artikel 41 van het voorontwerp

13. Artikel 41 van het voorontwerp wijzigt de hypotheekwet van 16 december 1851 en luidt als volgt:

"In artikel 140 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 9 februari 1995, worden in het eerste lid de woorden "bedoeld in artikel 5 van de wet van 16 januari 2003 tot oprichting van een Kruispuntbank van Ondernemingen, tot modernisering van het handelsregister, tot oprichting van erkende ondernemingsloketten en houdende diverse bepalingen," ingevoegd tussen de woorden "het ondernemingsnummer" en de woorden "indien deze"."

14. Het voorontwerp preciseert hiermee enkel de te hanteren definitie van het begrip 'ondernemingsnummer'. Deze wijziging behoeft geen commentaar vanwege de Commissie.

D. Aangaande artikel 42 – 43 van het voorontwerp

15. Artikel 42 – 43 van het voorontwerp betreffen een aanpassing inzake de huurcontracten van in België gelegen onroerende goederen, met als doel de best mogelijke identificatie van de partijen te waarborgen. Concreet wordt het gebruik van het Rijksregisternummer, het KSZ-nummer en het ondernemingsnummer opgelegd.

16. Voorafgaandelijk aan een inhoudelijke analyse van deze bepalingen van het voorontwerp wenst de Commissie volgende opmerking te maken. De memorie van toelichting stelt dat het opleggen van het gebruik van het Rijksregisternummer voortvloeit uit een suggestie van de Commissie:

"Er wordt opgemerkt dat wat meer bepaald de huurcontracten betreft de inschrijving van deze verplichting in het W. Reg. werd gesuggereerd door de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer."

Uit de bijlage bezorgd bij de adviesaanvraag blijkt dat niet de Commissie, maar het Sectoraal Comité van het Rijksregister op vraag van de FOD Financiën een standpunt heeft ingenomen in deze materie.¹² De Commissie dient op onafhankelijke wijze advies te verlenen en kan zich bijgevolg niet gebonden achten door voormeld standpunt.

---

¹² Brief van 18 april 2012, in navolging van bespreking ter zitting van 4 april 2012 van het Sectoraal Comité van het Rijksregister.

17. Artikel 42 van het voorontwerp vult artikel 1714 van het Burgerlijk Wetboek¹³ aan met een identificatieverplichting voor elke schriftelijke huurovereenkomst. Natuurlijke personen worden geïdentificeerd aan de hand van hun naam, hun eerste twee voornamen en hun Rijksregisternummer of KSZ-nummer. Bij gebrek aan voormelde identificatienummers, dient aanvullend hun woonplaats evenals datum en plaats van geboorte vermeld te worden. Een partij die pas na het afsluiten van de overeenkomst een KSZ-nummer of ondernemingsnummer toegekend krijgt, kan dit alsnog bevestigen in de akte of in een ondertekende aanvullende verklaring. De partij die in gebreke blijft, draagt alle gevolgen van het gebrek aan registratie van de huurovereenkomst.
18. Artikel 43 van het voorontwerp strekt ertoe de bestaande delegatie van bevoegdheid aan de Koning te preciseren. De Koning kan bepalen dat wanneer de aanbieding ter registratie van akten of van bepaalde categorieën van akten op gedematerialiseerde wijze geschiedt, de aanbieding vergezeld moet gaan van gestructureerde metagegevens betreffende de akte (art. 2 Wb. Reg). Het voorontwerp vult aan dat het Rijksregisternummer, het KSZ-nummer en het ondernemingsnummer tot deze metagegevens gerekend kunnen worden.
19. Los van de vraag of het opportuun is in de basisregels van het Burgerlijk Wetboek betreffende de huur van onroerende goederen nieuwe formele regels in te lassen, stelt zich de vraag aan welke administratieve noodzaak het voorontwerp moet beantwoorden. De memorie van toelichting is uiterst summier op dit vlak. Een loutere verwijzing naar het feit dat het Rijksregisternummer een unieke identifier is, en bijgevolg een nuttig werkinstrument voor de administratie, volstaat niet. Een verwerking van persoonsgegevens is rechtmatig wanneer dit noodzakelijk is, met name *“voor de vervulling van een taak van openbaar belang of die deel uitmaakt van de uitoefening van het openbaar gezag, die is opgedragen aan de verantwoordelijke voor de verwerking of aan de derde aan wie de gegevens worden verstrekt”* (art. 5, 1^e lid, e WVP). De wetgever dient aan te tonen waarom de vermelding van het Rijksregisternummer in de contracten zelf noodzakelijk is, dit terwijl de uiteindelijke bedoeling erin bestaat het nummer als metagegeven te bewaren in de databanken van de Administratie van de Registratie en Domeinen.
20. Bij KB's van 27 september 1984 en 25 april 1986, is de Administratie van de Registratie en Domeinen gemachtigd om voor identificatiedoeleinden toegang te hebben tot het Rijksregister en gebruik te maken van het identificatienummer in haar bestanden en registers.
21. Daarentegen zijn verhuurders (mutatis mutandis huurders) in de regel niet gemachtigd het Rijksregisternummer van hun huurder(s) (mutatis mutandis verhuurders) te verwerken, noch komen ze in de regel in aanmerking voor een machtiging op grond van artikel 5 en 8 WRR.

---

¹³ Dit luidt op heden als volgt: “Behalve tegenstrijdige wettelijke bepalingen men kan huren bij geschrift of mondeling”.

22. Mogelijks wil de wetgever net hiervoor een wettelijke basis scheppen. De Commissie herhaalt dat de noodzaak van deze ingreep niet is aangetoond. In afwijking van artikel 8 WRR machtigt artikel 42 van het voorontwerp een zeer brede doelgroep het Rijksregisternummer te gebruiken, dit zonder enige voorwaarden te bepalen om misbruik te voorkomen. Bij gebrek aan aantoonbare noodzaak, moet de Commissie besluiten dat deze ingreep disproportioneel is.
23. Wat artikel 43 van het voorontwerp betreft meent de Commissie dat het mogelijk moet zijn een procedure uit te werken voor de aanlevering van metadata die beantwoordt aan de noden van de administratie en strookt met de WVP. De Commissie wijst op de adviesbevoegdheid van het Sectoraal Comité van het Rijksregister inzake het in het vooruitzicht gestelde koninklijk besluit¹⁴ en herinnert eraan dat de Koning niet bevoegd is af te wijken van artikel 5 WRR dat bepaalt welke entiteiten voor machtiging in aanmerking komen. De artikelen 10 en 11 WRR blijven eveneens onverminderd van toepassing. De Commissie beveelt de Minister bovendien ten zeerste aan in een zo vroeg mogelijk stadium beroep te doen op de expertise van het Sectoraal Comité van het Rijksregister voor de uitwerking van het vooropgestelde koninklijk besluit.

E. Aangaande artikel 76 en 87 van het voorontwerp

24. Artikel 76 en 87 van het voorontwerp beogen de modernisering van de werkmethoden en de administratieve vereenvoudiging van de hypotheekkantoren respectievelijk aangaande de registratie van hypotheken en van in pand gegeven handelszaken.
25. Het voorontwerp past de bevoegdheidsdelegatie aan de Koning aan wat de formaliteiten van openbaarmaking in deze materie betreft. In het bijzonder kan de Koning stukken aanduiden die op een gedematerialiseerde wijze kunnen of moeten worden aangeboden en de gestructureerde metagegevens die eraan toegevoegd moeten worden. Meer bepaald mag de Koning voor elke partij bij de akte vermelding opleggen – als metagegeven - van haar identificatienummer in het Rijksregister of het haar in uitvoering van artikel 4, § 2, van de wet van 15 januari 1990 *houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid* toegekende identificatienummer in het bisregister of, voor een rechtspersoon, haar ondernemingsnummer bedoeld in artikel 5 van de wet van 16 januari 2003 *tot oprichting van een Kruispuntbank van Ondernemingen, tot modernisering van het handelsregister, tot oprichting van erkende ondernemingsloketten en houdende diverse bepalingen*. Het voorontwerp geeft de Koning de bevoegdheid te bepalen dat aanvragen om een kopie, uittreksel of getuigschrift op een gedematerialiseerde wijze kunnen of moeten worden ingediend.

---

¹⁴ Artikel 8, § 1, tweede lid, WRR bepaalt dat "De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en na advies van het sectoraal comité, in welke gevallen geen machtiging vereist is".

26. De registratie van de hypotheek en de inpandgeving van de handelszaak gebeurt in beginsel door de schuldeiser zelf, of door een door hem gekozen derde.¹⁵ Voor de vestiging van een bedongen hypotheek komt steeds een notaris tussen.¹⁶ Inpandgeving van de handelszaak kan eveneens bij onderhandse akte gebeuren.¹⁷
27. De notaris komt op zijn minst in aanmerking voor machtiging tot het gebruik van het Rijksregisternummer met het oog op de registratie van de hypotheek of de inpandgeving van de handelszaak. Problematisch is het feit dat de schuldeiser zijn eigen Rijksregisternummer mag meedelen aan de hypotheekbewaarder, maar in de regel niet gemachtigd is het Rijksregisternummer van de tegenpartij op te vragen met dit doel.
28. De Commissie wijst op de adviesbevoegdheid van het Sectoraal Comité van het Rijksregister inzake de in het vooruitzicht gestelde koninklijke besluiten¹⁸ en herinnert eraan dat de Koning niet bevoegd is af te wijken van artikel 5 WRR dat bepaalt welke entiteiten voor machtiging in aanmerking komen. De artikelen 10 en 11 WRR blijven eveneens onverminderd van toepassing. De Commissie beveelt de Minister bovendien ten zeerste aan in een zo vroeg mogelijk stadium beroep te doen op de expertise van het Sectoraal Comité van het Rijksregister voor de uitwerking van de vooropgestelde koninklijke besluiten.

F. Aangaande artikel 93 en 94 van het voorontwerp

29. Artikel 96 van het Wetboek der successierechten (Wb. Succ.) legt een verplichting op aan bepaalde instellingen en personen om aan de belastingadministratie kennis te geven van bij hen bestaande inschrijvingen of effecten op naam van een overledene. Artikel 97 van het Wetboek der successierechten verplicht de vermelde instellingen (o.m. banken) een lijst van de tegoeden van de overledene aan de administratie mee te delen, alvorens die tegoeden aan de rechtverkrijgenden van de overledene over te dragen.
30. Voormelde artikelen bepalen dat de verplichting bestaat bij het overlijden van een "Rijksinwoner". Het voorontwerp beoogt het toepassingsgebied te verruimen tot elke titularis, met volgende motivering:

"Onder het voorwendsel niet te weten of een overledene al dan niet een "Rijksinwoner" is, pogen steeds meer instellingen aan deze verplichting te ontsnappen. Dit wordt ondervangen

---

¹⁵ Art. 83, 1^e lid van de hypotheekwet van 16 december 1851 en art. 4, 3^e lid van de wet van 25 oktober 1919 *betreffende het in pand geven van de handelszaak, het disconto en het in pand geven van de factuur, alsmede de aanvaarding en de keuring van de rechtstreeks voor het verbruik gedane leveringen* (hierna Wet van 25 oktober 1919).

¹⁶ Art. 76 van de hypotheekwet van 16 december 1851.

¹⁷ Art. 4, 3° lid Wet van 25 oktober 1919.

¹⁸ Artikel 8, § 1, tweede lid, WRR bepaalt dat "De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en na advies van het sectoraal comité, in welke gevallen geen machtiging vereist is".

door in het eerste lid van artikel 96 (eerste wijziging) niet meer het woord "Rijksinwoner" te gebruiken. De inlichtingen die de administratie aldus ook betreffende niet-rijksinwoners zal bekomen, kunnen in voorkomend geval nuttig worden aangewend in het kader van de Europeesrechtelijke regels inzake de wederzijdse bijstand in het kader van de heffing van de belastingen (cf. Richtlijn 2011/16/EU van de Raad, van 15 februari 2011, betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen en tot intrekking van Richtlijn 77/799/EEG)."

31. De Commissie neemt er akte van dat de verruiming van de mededelingsplicht gevolgen heeft voor de nabestaanden van niet-rijksinwoners. Voor zover het gebruik van deze nieuwe categorie van gegevens gebeurt in overeenstemming met de Europeesrechtelijke regels inzake de wederzijdse bijstand in het kader van de heffing van de belastingen en de WVP, acht zij de voorgestelde wijziging voldoende gemotiveerd.
32. Het voorontwerp vult artikel 96 en 97 van het Wetboek der successierechten aan met twee gelijkaardige leden:

"De rechtspersonen bedoeld in het eerste lid vermelden in het bericht het Rijksregisternummer van de overledene wanneer zij gemachtigd zijn dat nummer te gebruiken.

De Koning kan bepalen dat de berichten op elektronische wijze moeten worden gegeven en de nadere regels daarvan bepalen." (art. 93 voorontwerp, tot wijziging art. 96 Wb. Succ).

"De instellingen en personen bedoeld in het eerste lid vermelden in de lijst het Rijksregisternummer van de overledene wanneer zij gemachtigd zijn dat nummer te gebruiken.

De Koning kan bepalen dat de lijst op elektronische wijze moet worden overgemaakt en de nadere regels daarvan bepalen." (art. 94 voorontwerp, tot wijziging art. 97 Wb. Succ).

33. Wat het gebruik van het Rijksregisternummer betreft zijn twee scenario's te vermijden, enerzijds dat een betwistbare rechtsbasis leidt tot procedureslagen, anderzijds dat een wettelijke machtiging gegeven wordt aan een ruime maar vaag omschreven groep entiteiten. Een liberalisering van het Rijksregisternummer vraagt een grondig debat in het parlement en verdient meer dan een advies bij uiterste hoogdringendheid vanwege de Commissie.

34. Entiteiten die gemachtigd zijn het Rijksregisternummer te gebruiken, zijn dit steeds voor een of meer welbepaalde doeleinden. Dit geldt voor machtigingen verleend door het Sectoraal Comité van het Rijksregister en evenzeer voor bij wet verleende machtigingen.¹⁹ Het huidig voorontwerp stelt een nieuw doeleinde voorop, namelijk de vervulling van de meldingsplicht in het kader van de inning van successierechten.
35. De wetgever wenst, ogenschijnlijk, de betrokken entiteiten rechtstreeks een wettelijke basis te verschaffen voor de naleving van de meldingsplicht.
36. De gekozen formulering is voor betwisting vatbaar. Rechtspersonen respectievelijk instellingen en personen moeten het Rijksregisternummer meedelen "wanneer zij gemachtigd zijn dat nummer te gebruiken". Voor het nieuwe doeleinde dat de wet formuleert, werden in het verleden nog geen machtigingen verleend.
37. De Commissie meent dat er een nadeel kleeft aan de creatie van een rechtstreekse wettelijke basis voor die entiteiten die rechtmatig – dit wil zeggen op grond van een doelgerichte machtiging – beschikken over het Rijksregisternummer om dit te gebruiken voor een bijkomende doel. Reden hiervoor is het gebrek aan transparantie over welke entiteiten precies gemachtigd worden, dit terwijl de artikelen 96 en 97 van het Wetboek der successierechten een zeer ruim toepassingsgebied hebben.²⁰
38. De Commissie acht de afwijking van de machtigingsbevoegdheid van het Sectoraal Comité van het Rijksregister in de voorliggende context aanvaardbaar, gelet op het feit het voorontwerp slechts gebruik voor een bijkomend doel toestaat aan reeds gemachtigde entiteiten en gelet op het feit dat het uitsluitend Rijksregisternummers van overleden personen betreft.

Om deze redenen

Verleent de Commissie

- aangaande artikel 39 – 40 en 44 – 45 van het voorontwerp een **gunstig** advies mits het Rijksregisternummer in de vorm van metagegeven uitgewisseld wordt (cf. randnummer 11-12);
- aangaande artikel 41 van het voorontwerp een **gunstig** advies (cf. randnummer 13-14);

---

¹⁹ Zie bijvoorbeeld aangaande de slapende rekeningen advies van de Commissie nr. 31/2008 van 24 september 2008, nr. 9.

²⁰ Het betreft "de besturen en de openbare instellingen, de stichtingen van openbaar nut en de private stichtingen, alle verenigingen of vennootschappen die in België hun voornaamste instelling, een bijhuis of een om 't even welke zetel van verrichtingen hebben", en wat art. 97 Wb. Succ. betreft bijkomend "de bankiers, de wisselagenten, de wisselagent-correspondenten, de zaakwaarnemers en de openbare of ministerieele ambtenaren die houders of schuldenaars zijn".

- aangaande artikel 42 van het voorontwerp een **ongunstig** advies gelet op het gebrek aan motivering van de noodzaak en de proportionaliteit (cf. randnummer 19 en 22);
- aangaande artikel 43 van het voorontwerp een **gunstig** advies (cf. randnummer 23);
- aangaande artikel 76 en 87 van het voorontwerp een **gunstig** advies mits het uitvoeringsbesluit een deugdelijke procedure voor de aanlevering van metadata uitwerkt (cf. randnummer 26-27);
- aangaande artikel 93 en 94 van het voorontwerp een **gunstig** advies (cf. randnummer 31 en 38).

De Wnd. Administrateur,

De Voorzitter,

(get.) Patrick Van Wouwe

(get.) Willem Debeuckelaere